

Η πολιτική επιστήμη της χριστιανικής προπαγάνδας - Μερικές απαντήσεις στον «επιστήμονα» κύριο Κωνσταντίνο Χολέβα

«Ψάρεψα» το παρακείμενο βίντεο σε μερικά από τα ελληνορθόδοξα πατριωτικά ιστολόγια, που με καμάρι διαφήμισαν την ομιλία του «πολιτικού επιστήμονος και συγγραφέως» (δεν γνωρίζω πολλά γι' αυτόν, αλλά τουλάχιστον έτσι δηλώνει), Κωνσταντίνου Χολέβα, με τίτλο «Η ιστορική συνέχεια του ελληνικού έθνους».

Η ομιλία δόθηκε στην αίθουσα της Διακιδείου Σχολής Λαού Πατρών, τον Μάιο του 2010,

Επειδή, έτυχε κατά το παρελθόν να έχω διαβάσει κάποια κείμενα του συγκεκριμένου «επιστήμονα» (δεν ξέρω γιατί, αλλά δυσκολεύομαι να βγάλω τα εισαγωγικά...), που μερικά απ' τα οποία φιλοξενούνται στην ιστοσελίδα «Αντίβαρο», ήμουν σίγουρος ότι η ομιλία του θα ήταν αρκετά ερεθιστική. Και δεν έπεσα έξω...

Βλέπετε, ο κύριος Χολέβας, είναι ένας «Ρωμιός» (που προφανώς έχει ισχυρούς δεσμούς με την Εκκλησία), απ' αυτούς που έχουν καταφέρει να μετατρέψουν τον αχταρμά του Ελληνισμού με τον Χριστιανισμό, σε «Ελληνοχριστιανικό Πολιτισμό» και να καυχούνται γι' αυτό το -στην πραγματικότητα ανύπαρκτο- τερατογέννημα.

Ίσως αν έλεγε κάποιος ιερωμένος τις ανοησίες (για να μην τις πω αλλιώς) που ακούγονται στο βίντεο, να τις περνούσα στο ντούκου, ως κάτι «φυσιολογικό». Όταν όμως τις εκστομίζει κάποιος που δηλώνει «επιστήμονας» (δεν αμφισβητώ το ότι είναι, αλλά την κατάρτισή του), κι αυτές βρίσκουν πρόσφορο έδαφος σε αρκετά ιστολόγια τότε το πράγμα αλλάζει.

Έτσι, παρ' ότι ο γράφων δεν είναι «επιστήμονας», μπαίνει στον πειρασμό, ως ερασιτέχνης ερευνητής και αναζητητής της...αληθινής αλήθειας, να δώσει μερικές απαντήσεις-σχόλια, στα όσα εκστομίζει ο κύριος Χολέβας στην άνευ

αντιλόγου ομιλία του ...

3:34-4:18 – Από τον χαιρετισμό καταλαβαίνουμε σε τι ακροατήριο απευθύνεται (παπαδαριό κι ένα κάρλο λοβοτομημένοι «Ρωμιοί») και τι πρόκειται ν' ακολουθήσει (άλλωστε και το οπτικό υλικό είναι «προσφορά» της Ιεράς Μονής Πατρών).

6:32 – Ο κύριος Χολέβας συνδέει τους Ολυμπιακούς Αγώνες που αναβίωσαν το 1896, με την διαχρονική Ελλάδα. Μόνο που του έχει ξεφύγει ένα κρίσιμο σημείο και ένα τεράστιο κενό δεκάδων αιώνων που δημιούργησε η απαγόρευσή τους από το ελληνοχριστιανικό Βυζάντιο. Λεπτομέρειες όμως...

7:04 – Έρχονται οι πρώτες αρλούμπες. Ο Σπύρος Λούης νίκησε γιατί προσεύχονταν και είχε νηστέψει την προηγούμενη μέρα της νίκης του. Μόνο που ο αξιότιμος κύριος Χολέβας φαίνεται ν' αγνοεί ότι η νίκη του Λούη (που μπήκε παράτυπα στον αγώνα, καθώς δεν είχε πιάσει το όριο χρόνου) αμφισβητήθηκε ότι κατακτήθηκε με δόλιο τρόπο, όχι μόνο από τους ξένους συναθλητές του, αλλά κι απ' τους Έλληνες. Άρα, τι να υποθέσουμε κύριε Χολέβα;

10:35 – Γίνεται αναφορά στον αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Βασίλειο Β' τον Βουλγαροκτόνο και στο προσκύνημά του στην Παναγία την Αθηνιώτισσα, ως ένδειξη συνέχισης του Ελληνισμού (κατά τον κύριο Χολέβα). Μόνο που ο κύριος Χολέβας «αμελεί» να μας πληροφορήσει για την αρμενική καταγωγή του «Ρωμιού» αυτοκράτορα, καθώς και ότι η Παναγία η Αθηνιώτισσα δεν ήταν τίποτε άλλο από τον κατεστραμμένο, από τους Ιουδαίοχριστιανούς φανατικούς, Παρθενώνα, που τον είχαν πλέον μετατρέψει σε χριστιανικό ναό.

16:30 – Γίνεται αναφορά στον «εθνοσωτήριο» ρόλο του παπαδαριού κατά την Ελληνική Επανάσταση. Ο κύριος Χολέβας θεωρεί πως οι άθλιοι ρασοφόροι κατηγορούνται άδικα και χωρίς στοιχεία για την προδοτική κι αντεθνική τους στάση κατά την περίοδο εκείνη. Προφανώς, ο κύριος Χολέβας ψεύδεται και παραπληροφορεί σκόπιμα, ή είναι ο ίδιος απληροφόρητος. Σε κάθε περίπτωση, ορίστε κύριε Χολέβα τα στοιχεία:

1. Ο αφορισμός της Επανάστασης του 1821 από την ελληνική Εκκλησία.
2. Ο αφορισμός των Κλεφτών και των Αρματολών της Πελοποννήσου από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1805.
3. Ο αφορισμός της Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας από τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε'.
4. Εκκλησία της Κρήτης προς ραγιάδες επαναστάτες: «Χριστιανοί! Ρίψατε τα όπλα!».

5. Ο «φιλελληνικός» και «πατριωτικός» ρόλος του Πατριαρχείου, μετά την Επανάσταση του 1821 και την Απελευθέρωση – Η κατάπτυστη επιστολή του πατριάρχη Αγαθάγγελου προς τους Έλληνες το 1828 και η απάντηση του Ιωάννη Καποδίστρια.

6. Ευγένιος Β' – Ένας ακόμη «πατριώτης» πατριάρχης, που καλούσε τους Έλληνες να δηλώσουν υποταγή στον Σουλτάνο.

7. Μητροπολίτης Ιωαννίνων Ιερόθεος – Ο πιστός ρασοφόρος «συνεργάτης» του Αλή Πασά.

8. Πατρική Διδασκαλία – Ένα αξεπέραστο μνημείο ραγιαδισμού των «εθνομαρτύρων» ιεραρχών της ελληνικής Εκκλησίας.

9. Η απαγόρευση του πατριαρχείου στους Έλληνες να δίνουν στα παιδιά τους αρχαιοελληνικά ονόματα – Μία ακόμη «πατριωτική» πράξη του «εθνομάρτυρα» πατριάρχη Γρηγορίου Ε'.

10. Ανωνύμου του Έλληνα, Ελληνική Νομαρχία· ήτοι λόγος περί Ελευθερίας (1806)- Ένα επαναστατικό κείμενο κόλαφος, για τον παρασιτικό, κατάπτυστο και προδοτικό ρόλο της ελληνικής Εκκλησίας σε βάρος των σκλαβωμένων Ελλήνων.

17:00 – Ο κύριος Χολέβας προσπαθεί να μας πείσει ότι το Βυζάντιο ήταν στην ουσία μια ελληνική αυτοκρατορία (αν και δεν έχει το σθένος να πει ευθέως κάτι τέτοιο), παρ' ότι ο επίσημος τίτλος της ήταν Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και οι Έλληνες ήταν υπήκοοι μη Ελλήνων αυτοκρατόρων (που αποκαλούνταν επισήμως «βασιλείς Ρωμαίων»), ως μέρος μιας πολυεθνικής κοινωνίας που είχε ως κοινό στοιχείο τη θρησκεία. Παραλείπει βέβαια ο κύριος Χολέβας να μιλήσει για τον εξοβελισμό του όρου «Έλλην» κατά την περίοδο αυτή και το ανελέητο κυνήγι της ελληνικής σκέψης, παιδείας, θρησκείας κ.τ.λ. (βλέπε και «Κυριακή της Ορθοδοξίας – Οι κατάρεις της Εκκλησίας κατά των Ελλήνων και του ελληνικού πνεύματος»). Κατά τ' άλλα επιμένει να μιλά ο κύριος Χολέβας για ελληνική συνείδηση και ταυτότητα της αυτοκρατορίας, στηριζόμενος στο γεγονός ότι η επίσημη γλώσσα, από ένα σημείο και μετά ήταν η ελληνική. Μάλιστα, μάλιστα...

19:19 – Ο κύριος Χολέβας αναφέρεται σε έναν απ' τους «πατέρες» της Εκκλησίας, τον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό, ο οποίος επαινεί τον «συνάδελφό» Μέγα Βασίλειο για την υποτιθέμενη (αρχαιο)ελληνική καταγωγή του. Μόνο που αυτό, έρχεται σε πλήρη αντίφαση των όσων πίστευαν και έλεγαν και οι τρεις Ιεράρχες (που κανένας τους δεν ήταν Έλληνας). Πιο συγκεκριμένα ο Γρηγόριος δεν μας αφήνει και πολλά περιθώρια για παρερμηνείες όταν λέει: *«Η μητέρα μου πρόσεχε να μη φιλήσουν τα χείλη μου ελληνικά χείλη, να μην αγγίξουν τα χέρια μου ελληνικά χέρια και ούτε*

ελληνικά τραγούδια να μολύνουν τα αφτιά και την γλώσσα μου».

20:00 – Εδώ ο κύριος Χολέβας ψεύδεται και διαστρεβλώνει την ιστορική αλήθεια σκόπιμα. Αν δεν διαπράττει κάτι τέτοιο, είναι απλά ανίδεος και αδιάβαστος. Αναφέρεται στην απαγόρευση του φιλέλληνα αυτοκράτορα Ιουλιανού στους χριστιανούς ρητοροδιδασκάλους και γραμματικούς να διδάσκουν ελληνική φιλολογία, αφήνοντας να εννοηθεί πως ο Ιουλιανός (που η αγάπη του για την ελληνική παιδεία ήταν απaráμιλλη), απαγόρευσε γενικώς την διδασκαλία των ελληνικών γραμμάτων. Και ποιος τον ψέγει; Ο «πατέρας» Γρηγόριος Ναζιανζηνός, που όπως κι ο ίδιος έλεγε, ούτε ελληνικά τραγούδια δεν ήθελε ν' ακούει γιατί...μόλυναν τ' αφτιά του! Γιατί ψεύδεται όμως ο κύριος Χολέβας; Γιατί πολύ απλά ο Ιουλιανός, σε καμμία περίπτωση δεν απαγόρευσε να σπουδάζουν οι χριστιανοί την ελληνική παιδεία. Θέλησε απλά να απλώσει ασπίδα στην ιουδαιοχριστιανική προπαγάνδα στην εκπαίδευση, την οποία απέδωσε με την φράση: «Πηγαίνετε στις εκκλησίες σας, να ερμηνεύσετε Ματθαίο και Λουκά». Εξέδωσε μάλιστα και διευκρινιστική επιστολή σχετικά με την απόφασή του (περισσότερα εδώ).

25:10 – Εδώ μαθαίνουμε για πρώτη φορά από τον κύριο Χολέβα, πως ο χασάπης Μέγας Κωνσταντίνος, παραχώρησε το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος στους Έλληνες. Τι να πει τώρα κανείς μπροστά σ' αυτή την περισπούδαστη ανοησία, ακόμη κι αν επικαλείται τα λεγόμενα ενός ιστορικού προσώπου... Αυτό δεν το κάνει λιγότερο ανοησία.

27:55 – Ο κύριος Χολέβας προσπαθεί να μας πείσει ότι στο θεοκρατικό Βυζάντιο διδασκόταν η ελληνική παιδεία, χρησιμοποιώντας σαν επιχείρημα την διδασκαλία των επών του Ομήρου. Μόνο που δεν ακούσαμε κάτι για Σωκράτη, Επίκουρο, Πλάτωνα και λοιπούς φιλοσόφους. Δεν ακούσαμε κάτι για επιστήμες, στις οποίες οι αρχαίοι Έλληνες είχαν ιδιαίτερη έφεση. Και πως ν' ακούσουμε, όταν τα συγγράμματα αυτών των ανθρώπων αποτελούσαν υλικό για προσάναμμα στα χρόνια της επικράτησης του Χριστιανισμού στο θεοκρατικό Βυζάντιο;

28:42 – Τι είναι πάνω απ' όλα κατά τον κύριο Χολέβα; Η εθνική συνείδηση ή η θρησκευτική; Μα φυσικά η θρησκευτική! Οι Ρωμιοί ήταν Έλληνες, μα πάνω απ' όλα χριστιανοί ορθόδοξοι. Και το λέμε και με καμάρι...

29:09 – Γίνεται αναφορά στον άγιο Δημήτριο, τον οποίο ο κύριος Χολέβας μετέτρεψε (μέσω κειμένου που διαβάζει) και σε...Έλληνα που τίμησε την...Ελλάδα

(Τι άλλο θ' ακούσουμε; Ρωμαίος στρατιωτικός ήταν ο άνθρωπος και πολεμούσε για τον ρωμαϊκό στρατό. Ποια Ελλάδα; Υπήρχε Ελλάδα τότε; Η Θεσσαλονίκη από το 168 π.Χ. ήταν πλέον ρωμαϊκή κτήση. Ήμαρτον κύριε Χολέβα μου...), ενώ καυχιέται που είναι και...προστάτης της ιδιαίτερης πατρίδας του, της Θεσσαλονίκης. Δεν παραλείπει δε, να τον αποκαλεί και...μυροβλήτη, παρ' όλο που η απάτη με το μύρο έχει γίνει γνωστή πλέον.

31:10 – Εδώ ο κύριος Χολέβας παραπληροφορεί σκόπιμα και πάλι. Μας λέει ότι κατά τους πρώτους αιώνες της «βυζαντινής ρωμιοσύνης» (sic) οι χριστιανοί απέφευγαν να χρησιμοποιούν τον όρο «Έλλην», γιατί θύμιζε ειδωλολατρεία. Δεν ήταν μόνο οι χριστιανοί που απέφευγαν να αποκαλούνται Έλληνες, αλλά κυρίως οι Έλληνες που βιαίως κλήθηκαν να εγκαταλείψουν την θρησκεία τους και να ασπαστούν τον Ιουδαίοχριστιανισμό. Και φυσικά δεν ήταν η «θύμιση» της ειδωλολατρείας (αλήθεια, κύριε Χολέβα, μήπως γνωρίζετε ποιοι ταύτισαν τους Έλληνες με την ειδωλολατρεία κι έδωσαν στον όρο «Έλλην» εντελώς αρνητική και υποτιμητική σημασία;) που τους έκανε να αποφεύγουν να αποκαλούνται Έλληνες, αλλά οι συνέπειες που τους περίμεναν αν έκαναν κάτι τέτοιο, που έφταναν μέχρι και τον θάνατο. «Λεπτομέρειες», θα πείτε, αλλά ας μην τις παραβλέπουμε κύριε Χολέβα... Κι αν έχετε λίγο χρόνο, ρίξτε μια ματιά στον Θεοδοσιανό και Ιουστινιάνειο κώδικα. Είναι πολύ...«διδασκτικοί»...

34:10 – Η Ελληνική Επανάσταση, κατά τον κύριο Χολέβα, έγινε γιατί καταπιέστηκε η πίστη και επειδή πατούσαν οι Τούρκοι τις εικόνες των «αγίων». Κατά τον κύριο Χολέβα δηλαδή, οι ραγιάδες δεν είχαν σοβαρότερα κίνητρα και λόγους για να επαναστατήσουν. Όλη τους η ζωή ένα σταυροκόπημα μπροστά στην ξύλινη εικόνα του «αγίου». Τι υποτίμηση του αίματος που χύθηκε για την ελευθερία... Και μάλιστα από έναν «μορφωμένο επιστήμονα»...

Στην συνέχεια και μέχρι το τέλος της ομιλίας του, ο κύριος Χολέβας αναλώνεται σε θρησκευτικοηθικοπλαστικά σχόλια που ασφαλώς είναι εύπεπτα για το ακροατήριο στο οποίο απευθύνεται (φυσικά, άνευ αντιλόγου).